

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. rugsėjo 16 d.

Šeštadienis

Nr. 74 (1557)

Kaina 2 kap.

ŪKINIŲ DARBŲ DIENORAŠTIS

RUGSĖJO 18—24

Javapiūtė, kūlimas.
Žiemkenčių sėjos
užbaigimas.
Kukurūzų
nuėmimas.
Bulvėlakas.
Rudeninis dirvų
arimas.

DIENOS TEMONIS

DURPIŲ KRAIKAS — NEPAMAINOMA TRĄŠA

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Programos projekte yra pasakyta, kad per artimiausius dešimt metų numatoma „visuose kolūkiuose kuo geriausiai panaudoti vietines trąšas“, nes trąšos — gausaus derliaus pagrindas. Be visų kitų trąšų, didinant žemės ūkio produktų gamybą, svarbią reikšmę turi durpių kraikas, sumaišytas su mėšlu, srutomis. Ir jeigu mes vietoje pasigaminę trąšų į kiekvieną hektarą išvešime po 20—30 tonų, tai mūsų laukai duos tikrai gerą derlių.

Šepetos durpių — kraiko gamykla durpių kraiko aprūpina ne tik mūsų rajono kolūkius, bet ir kaimyninius rajonus. Gerai suprasdami durpių kraiko reikšmę, «Salamiesčio» kolūkių vadovai sumanė organizuoti jo vežimą ir šiuo metu jau yra atsivežę 440 tonų durpių kraiko. Štai dėl ko pas juos išauginami gausūs derliai «Nerles» kolūkių žemdirbiai irgi supranta durpių kraiko vertę ir jau paravežė iš gamyklos 362 tonas durpių kraiko.

Bet yra ir kitokių kolūkių vadovų, kurie nesupranta durpių kraiko reikšmės. Pavyzdžiui, «Švyturio» kolūkių valdyba dar nesugebėjo organizuoti kolūkiečių durpių kraiko parsivežimui ir kol kas teparsigabeno tik 25 tonas durpių kraiko. Ne kiek geresnė padėtis ir Mičiurino vardo kolūkyje. Šio kolūkių žemdirbiai teparsivežė tik 28 tonas. O kas liečia «Juodpėnų» kolūki, tai ten dar net negalvojama apie durpių kraiko vežimą. Taigi, kur nesirūpinama trąšomis, ten ir derliai visiškai menkučiai. Štai kodėl juodpėniečiai dažnai negauna vidutiniškai iš ha net po 8 centnerius grūdų.

Kad padidintume laukų derlingumą, vietines trąšas reikia kaupti išilgus metus. Būtina jas laikyti dideliuose kaupuose, sluoksniuojant su durpėmis. Ne reikia pamiršti ir srutų. Jas labai gerai sugeria durpių kraikas, ir tokiu būdu galima padidinti vertingų trąšų kiekį.

Kiekviena diena — brangi. Išnaudokime jas durpių kraiko parsivežimui. Durpių kraikas, maišant jį su srutomis, mėšlu — nepamainoma trąša!

Redakcijos NEETATINIS ŽEMĖS ŪKIO SKYRIUS
nurodo, ką dirbsime ateinančią savaitę

Nors „Žalgirio“ kolūkyje, vadovaujant naujam pirmininkui Vladiui Janulioniui, pasiekta kai kurių laimėjimų laukininkystėje bei gyvulininkystėje, tačiau šiuo metu labai atsiliekama kulant javus, sėjant žiemkenčius. Argi nepagalvoja kolūkių valdyba, kad, tik laiku pasėjus žiemkenčius, padedamas tvirtas pagrindas sėkančių metų derliui. Dabar uždelsta kiekviena sėjos diena atneš kolūkiui didžiulius nuostolius.

Artelės valdyboje skundžiamasi, kad javų kūlime bei sėjant žiemkenčius trūksta darbo jėgos. Bet kodėl gi tokiu darbyje, kuri negalėtų padirbėti kolūkių raštinės darbuotojai, draugai iš Vilnių apylinkės Tarybos? Juk dabar, kada sprendžiamas derliaus likimas, dirbti turėtų visi, kas gyvas. Žiemkenčiai turi būti pasėti dar šiandieną, rytą.

Sėkančių metų derliaus likimu turėtų rimtai susirūpinti „Juodpėnų“, „Vėžionių“, „Tiesos“, Mičiurino vardo kolūkių valdybos. Ir šiuose kolūkiuose uždelstas kūlimas, o svarbiausia — dar nebaigti sėti žiemkenčiai. Kolūkiečiai turi griežtai pareikalauti iš nerangių vadovų, kad jie patelsintų jų pasitikėjimą ir nežlugdytų ateinančių metų derliaus. Pagrindinė šių kolūkių atsilikimo priežastis yra ta, kad dėl valdybų nerangumo nebuvo iš anksto rengiama žemė sėjai, o dabar uždelstas žiemken-

čių kūlimas ir sėklos paruošimas.

„Gegužės Pirmosios“ kolūkyje jau nulmti visi kukurūzai. Šio kolūkių žemdirbių pavyzdžiu turėtų pasekti ir kiti žemės ūkio artelių žemdirbiai, o ypač tie, kur į buvusius kukurūzų plotus dar numatoma sėti žiemkenčius. Visų pirma, tas liečia atsiliekančius žiemkenčių sėjos kolūkius — „Žalgirio“, „Tiesos“, „Nemuno“, „Mituvo“ ir Mičiurino vardo.

Ateinančią savaitę visuose rajono kolūkiuose prasidės bulvėlakas. Tose žemės ūkio artelėse, kur bulvių pasėliai buvo gerai prižiūrėti, išpurenami, šlals metais išaugo neblogas derlius. Pirmiausia bulvių derlių reikia nuimti slėsnėse vietose, nes ten jos dėl drėgmės pertekliaus gali pradėti pūti. Spartesniai bulvių derliaus nuėmimui išnaudokime techniką, taikykime kolūkiečiams pasiektiną priemonę.

„Šetekšnos“ kolūkių pirmoje laukininkystės brigadoje, kur brigadininkas dirba Romas Daukas, jau pradėtas rudeninis dirvų arimas. Mechanizatoriai Jonas Peckus, Bronius Magyla ir kiti giliai suare pirmuosius dešimtis hektarų dirvų. Šetekšniečių pavyzdžiu reikėtų pasekti ir kitiems rajono kolūkiams.

Agr. A. VIDUGIRIS

J. PETRONIS

Redakcijos neetatinio žemės ūkio skyriaus nariai

Tai numato partija

TVIRTAIS ŽINGSNIAIS Į ATEITĮ

Suhrypsi pirkelė ir netoli jos palinkęs kryžius — tokia buvo buržuazinio Lietuvos kaimo idilė. Šiandieną į kaimą atėjo naujas, laimingas gyvenimas: kolūkiečių namų stogus puošia radijo, televizorių antenos, auga naujos gyvenvietės, vakarais per langus liejasi ryški elektros šviesa.

„Socialistinių — ekonominių ir kultūrinių — baltųjų skirtumų tarp miesto ir kaimo likvidavimas bus vienas iš didžiausių komunizmo statybos rezultatų“, — taip skamba TSKP Programos projekto žo-

džiai apie kaimo ateitį.
Didėja išleidžiama pro-

Nuotraukoje: Kauno rajono J. Biliūno vardo kolūkių gyvenvietės gatvė.

A. Oščnikovo (ELTA) nuotr.

TSKP XXII SUVAŽIAVIMA sutinkant

Įsipareigojimų vykdymą lemia žmonės

KIAULIŲ ŠĖRIKĖ Irena

Blausūs saulės spinduliai, prasimušę pro storą rudeninio rūko skraistę, apšvietė klaulių fermos kiemą. Šėrikė Irena Pauliukaitė jau ruošė pašarą. Ritmingam kapoklės bldesui įvaliais balsais pritarė garduose tingiai vaikštinėjančios klaulės. Prasidėjo eilinė darbo diena fermoje.

Daug dienų praleido Irena Pauliukaitė klaulių fermoje per penkis metus, bet kiekviena jai buvo brangi ir artima. Prisiminti pirmas darbo dienas fermoje, Irena dabar tik nusišypso. Nelengva buvo pradžioje šešiolikmetei merginai, neturinčiai patyrimo darbe. Retkarčiais, pasislėpus nuo darbo draugų, tekdavo ir netyčia

dukija, kyla darbo užmokestis ir kolūkiečių gero. O juk septynmečio paibaigoje mes turime gaminti 2—3 kartus daugiau žemės ūkio produktų. Reiškia, tiek kartų padidės ir kolūkiečių darbo užmokestis, tiek kartų daugiau lešų skirsime žmonių gerbūviui kelti. Kolūkiuose palaipsniui einama prie tokios darbo organizacijos, atlyginimo už darbą, kuri būna gerai sutvarkytose, moderniose imonėse. Kylant mūsų ekonomikai, mes artėjame prie tokio gyvenimo lygio, kuris įmanomas tik mieste. „Kodėl kaimas taip greitai panašėja į miestą?“ — gali kilti ne vienas klausimas. Atsakymas yra tik vienas — todėl, kad mūsų kolūkiečiai tvirtai žengia partijos nurodytu keliu, negaili jėgų jos iškeltiems uždaviniams įvykdyti.

Pauliukaitė

Ištryškusią ašarą nubraukti. Bet Irena ne iš tokių, kurios išsigąsta sunkumų, meta pradėtą darbą. Pirmų dienų nepasisekimal dar labiau ją skatino dirbti, mokytis iš seniau dirbančių draugų. Palaipsniui dirbti sekėsi vis geriau ir geriau. Taip ir nepastebėjo Irena, kaip iškopė į geriausių kolūkių klaulių šėrikų gretas.

Dabar Irena Pauliukaitė geriausia bekonių augintoja visame „Vienybės“ kolūkyje. Partijos XXII suvažiavimo garbei ji įsipareigojo išauginti 200 bekonių ir iš 15 prižiūrimų paršavedžių gauti po 12 paršelių.

— Šiuos savo įsipareigojimus įvykdyti, — kalba klaulių šėrikė Irena Pauliukaitė.

Negalima netikėti šaunios šėrikės žodžiais. Ji sykiu su Stase Balčiūnaitė ir Brone Bartuševičiute tikrai stropiai ir sąžiningai dirba. Todėl nėra abejonės, kad merginų duotas žodis neliks tuščiu posakiu, o bus apvaisinutas prisilmtų įsipareigojimų pirmalaikiu įvykdimu.

B. ŠEŠTOKAITĖ

„Vienybės“ kolūkis.

Skubiai taisytina

Vieni jau sudygę, o kiti dar nepasėti...

Žiemkenčių sėjos geriausi terminai jau baigiasi. Tik nerangūs brigadininkai dar gali abejingai žiūrėti į šiuos svarbius ūkinius darbus.

— Laiku pasėti — nesigallėti — sako patarlė.

Ir tai, žinoma, gryną tiesą. Tačiau Mičiurino vardo kolūkių žemdirbiai, atrod, kad nežino šios tiesos. Kolūkyje numatyta žiemkenčiams apėsti 192 hektarus. Tačiau šiandien dar nepasėta nei pusė.

Geriausiai sėjos darbą vykdomi pirmoje laukininkystės brigadoje. Jai vadovauja brigadininkas Juozas Kaziliūnas. Čia žiemkenčiai jau sudygę.

Tačiau visiškai kitas vaizdas antroje ir trečioje laukininkystės brigadoje. Joms vadovauja Jurgis Jarmalavičius ir Jonas Vosylus. Šie vyrai užmiršo žiemkenčių sėją. Dar blogiau, yra plotų, kurie dar visai neruošiami žiemkenčių sėjai.

— Nespėjome... — sako kolūkių pirm-

nikas Petras Garėva, o kolūkiečiai galvoja kitai: „Pirmos brigados brigadininkas Kaziliūnas dirba visomis jėgomis, visa širdimi, o kiti du brigadininkai — Jarmalavičius ir Vosylus — dirba taip, kad tik dieną atstumtų...“

Tačiau kaip ten bebūtų, o dirbti reikia, reikia baigti žiemkenčių sėją.

VI. JASINSKAS

**Dėl kandidato
stažo**

Naujame TSKP įstatų projekte nurodoma, kad kandidatinis stažas stojantiems į partiją numatomas vienerių metų. Mano nuomone, tai per mažas laikotarpis žmogui pasirengti į garbingąsias partijos eiles. Todėl atskirais atvejais jis galėtų būti pratęstas iki dviejų metų. Be to, būna atvejų, kada kandidatas į TSKP narius dėl svarbių priežasčių nespėja pasirengti stojimui į partiją. Pavyzdžiui, dėl ligos ir panašiai. Tokiems kandidatinis stažas irgi turėtų būti pratęsimas.

POVILAS LATVĖNAS
TSKP narys, darbininkas
Kupiškis.

Gali būti du atvejai

TSKP įstatų projekte sakoma: «Būtiniais atvejais partinė organizacija gali taikyti tokia partinę hausmę — perkelti partijos narį į kandidatus laikotarpiui iki vienerių metų». Toliau sakoma, kad, nustatytam laikui pasibaigus, perkeltas į kandidatus priimamas į partijos narius bendrais pagrindais ir jam paliekamas ankstesnis partinis stažas. Man atrodo, čia turėtų būti du atvejai. Pirmuoju atveju, jeigu perkeltas į kandidatus asmuo įnešė savo darbu ypatingą indėlį į komunistinio statybą, tai jam galima palikti ankstesnį partinį stažą. Antruoju atveju, jeigu perkeltas asmuo nesugebėjo per tą laikotarpį kūrinyje darbe pasiekti reikalaujamų rezultatų, jam ankstesnis stažas, priimant į partiją, neskaitytomas.

L. BLOTNIS
TSKP narys, «Vėžionių» kolūkio
pirmininkas

**Nuolat kelti
vietinių Tarybų
vaidmenį**

Partijos Programos projekte sakoma: «Partija laiko būtinu tobulinti liaudies atstovavimo formas ir vystyti demokratinius tarybinės rinkimų sistemos principus». Todėl jau dabartinėmis sąlygomis apylinkių Taryboms reikėtų suteikti platesnes teises, sprendžiant kolūkinės statybos, socialistinio turto apsaugos klausimus, o taip pat kovojant su socialistinio teistumo pažeidimais.

A. MATIUKAS
«Pakupio» kolūkio pirmininkas, partinės
organizacijos sekretorius

**Daugiau
konkreto darbo**

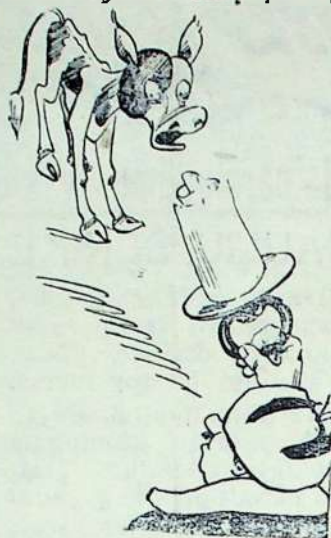
Ypatingas partinių organizacijų vaidmuo yra kuriant materialinę komunistinio bazę. Todėl čia viską lemia konkretus kūrybinis darbas. Dėl to šiuo laikotarpiu komunistai privalo būti ten, kur sprendžiami svarbiausi gamybos uždaviniai. Neretai bereikalingi, per dažni posėdžiavimai, protokolų ir rezoliucijų rašymas neduoda reikiamos naudos. Visoms partinėms organizacijoms, komunistams reikia imtis konkreto kūrybinio darbo.

K. JOKUBAUSKAS
TSKP narys, Mišnių vardo
kolūkio kolūktis

KAIP VYKDOMI PRISIHTIEJI SOCIALISTINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

GERIAU PRIŽIURĖKIME VERSĖLIUS

„Žadeikių“ kolūkio galvijų vystytis tik grynoms ore, gamtose, kuri randasi į brangiame, auginama 120 pirmamečių verselių. Mažose garuose, kur vos galėtų apsigauti vienas verselis, sutalpinkta net po 2 — 3. Menka verselių ir priežiūra — jie šeriami tik sausais dobilais, visiškai negauna žalių pašarų.

Dėl tokių sąlygų verseliai blogai atrodo, nuskurdę. Nejaugi verselių augintojos Ottilija Vadišienė, Elvyra Gokienė, Genė Gokienė, Birutė Juknienė ir pati galvijų fermos vedėja Aldona Vaišdienė nežino, kad jauni verseliai normaliai gali

**Derliaus likimu
rūpinasi visi**

Tarybinio pirmūno kolūkio žemdirbiai derlių stengiasi nuimti trumpiausiu laiku ir be nuostolių.

II brigadoje, kur brigadininku dirba A. Latvėnas, žiemkenčiai senokai suvežti. Dabar jie kuliama I brigadoje derliaus nuėmimas vyko silpniau. Tai matydami, II brigados žemdirbiai atėjo jiems į talką. Derlių iš laukų į kluonus bei tiesiog prie kuliamosios vežė visos kolūkio automatinės. Gerai dirbo kolūkiečiai P. Rimavičius, A. Vasytis, A. Ožys, K. Mergūnas ir kt. Tarp dirbančiųjų visada sutikai ir kolūkio pirmininką P. Kikilą, pavaduotąją J. Banionį ir kitus valdybos narius. Jie sumaniai organizuoja darbus, nevengia ir patys padirbėti.

Gerai vyksta ir kūlimo darbai: per dieną priklaupama po 8 — 10 tonų naujojo derliaus grūdų.

A. MINKAITĖ

DARBŠČIŲ RANKŲ DĖKA

Daug darbščių suspėja pirmutinis. Jis ir jaunleims, darbšties kolūkiečiams, kaip Petručiui Čerlui, Pranciui Jaslanui, nenori darbe nusileisti, — taip apie Antaną Balaišį kalba brigadininkas Juozas Venslovas. Šis jau atvažiuoja su vežimu į vežti. Darbščios ir moterys. Klekvienuo darbo Antanas dieną dirbant kolūkio laukuose pa-

matys Veroniką Buzienę, Viktoriją Čerlūtę, Eleną Mačlonytę, Eleną Venslovičienę ir kt. Darbščių brigados kolūkiečių dėka kluonuose sukrauta 224 tonos dobilų, nuimti visi žiemkenčiai. Tik su rugių sėja reikia paskubėti.

Visuomeninę kolūkio bandą reikia pagrindinai pertvarkyti. Juk čia yra daug senų, neproduktyvių karvių, kurias būtina pakeisti. O norint išauginti gerą, produktyvią bandą, reikia teisingai ir tinkamai prižiūrėti, šerti veislai ekurtus verselius.

„Žadeikių“ kolūkis daugiausia rajone pristatė nekondicinių, blogo imtimo gyvulių į priėmimo punktą. Tas, žinoma, davė artelei tik nuostolius. O taip prižiūrėti ir šeriant verselius kaip iki šiol, nei vienas verselis neatitiks reikalaujamų valstybinių standartų.

Kolūkyje, nelaukiant neidienos, reikia gerinti verselių priežiūrą, jų šėrimą.

V. BRAŽIŪNAS

**Kai nesaugomas
kolūkio turtas**

„Naujo gyvenimo“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai kol kas neturi kuo pasigirti. Ne kaip einasi su mėsos gamyba, tą patį galima pasakyti ir dėl pieno gamybos.

Ką daryti, kaip padidinti pieno gamybą? — gana dažnai kolūkio vadovams iškyla klausimas.

Gerai, kad rūpinamasi stengiamasi. Bet kuo gi pateisinti tai, kad kartais iš po nakties nuėmimas vyko silpniau. Tai dingsta net po du bidonus pieno?

— Nėra apsaugos! — sako kolūkiečiai.

Teisingi jų žodžiai. Neseniai tai patvirtino toks įvykis. Vakare į rūšį buvo sustatyti septyni bidonai pieno, o rytą jų buvo tik penki. Kur jie dingę? Pasirodo, kad rūšio raktai buvo ne pas fermos vedėją Mildą Viksvaitę, bet pas pieno vežiką Matulį. Kuris ten kaltininkas, mes neaiškinsime, bet viena aišku, kad kolūkyje nesirūpinama visuomeninio turto apsauga. Žinoma, tokiu keliu einant, pieno daug nebūs.

P. AKSTINAS

Jiems galima

Gerai žinoma, kod visiemis tiek miškų ūkiu, tiek ir pagalbinio ūkio darbininkams ir tarnautojams galima laikyti po vieną karvę. Tačiau miškų pagalbinio ūkio ribose gyvenantis Danielius Našlėnas dėl to nesijaudina. Jis laiko orklį, dvi karves, dvi telyčias, prižiūri savo žieno kiek širdis geidžia...

Su vedėju Mamertu Urbonavičiumi gerai sugyvena, už tai nieko ir neturėta, — kartais neiškenčia nepasigyręs. — O ir pati vedėja Urbonavičiūtė vos ne mano keliu eina...

Štai dėl ko miškų pagalbinis ūkis apleistas, uždelsti ūkiniai darbai.

K. KAZLAUSKAS

**KUPIŠKĖNĖS DAILININKĖS
PARODOJE**

Jau trečia savaitė, kai VI. Rekašaus vardo vidurinėje mokykloje vyksta kupiškėnės dailininkės Veronikos Štelvytės dailės darbų paroda. Per šį laiką joje atsilankė apie 7000 rajono darbo žmonių.

Ryšium su V. Štelvytės dailės darbų paroda, skirta pažymėti jos 55-ąsias gimimo ir 25-ąsias kūrybinio darbo metines, dailininkė sveikina šimtai kupiškėnų, tūkstančiai Lietuvos darbo žmonių. Didysis lietuvių tautos dailininkas Kipras Petrauskas, sveikindamas dailininkę šio jubiliejaus proga, rašė: „Gyvuok ir kurk! Kurk ilgiausius motus mūsų brangiosios Tėvynės garbei ir džiaugsmui“. Iš Druskininkų dailininkę sveikino medicinos sesuo Birutė Plėnaitytė. Ji savo telegramoje rašė: „Širdingiausi sveikinimai Linkiu šimtą metų gyventi, dirbti, kurti! O štai dar viena telegrama. Jos autorius — Kauno miesto DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja drg. J. Narkevičiūtė. „Nuširdžiausiai sveikiname, — rašoma telegramoje, — Jus mielojoje gimtinėje jubiliejinės parodos atidarymo proga. Linkime kūrybinės sėkmės!“

Dešimtys telegramų, šimtai nuokirčių žodžių — ir vis jai — paprastai liaudies dukrai, talentingai dailininkei Veronikai Štelvytei.

P. LAUŽIKAS

„SUNKI NAŠTA“

Dail. V. Štelvytė

IŠ PRAEJUSIO MĖNESIO REDAKCIJOS PAŠTO

(Per rugpiučio mėnesį redakcija gavo 168 laiškus)

Didelį susidomėjimą, gamybinį pakilimą rajono dirbančiųjų tarpe sukėlė paskelbti istoriniai dokumentai — TSKP Programos ir TSKP įstatų projektai. Svarstant šiuos didžiulės svarbos dokumentus, daug pasiūlymų, naujųvųjų redakcijai atsiuntė drg. drg. V. Masilionis, J. Petronis, B. Šeštokaitė, E. Dorondovas, J. Lašauskas, V. Dilys, A. Ruplys ir kt.

Apie tai, kaip vyksta javapiūtė, kūlimas, žiemkenčių sėja „Pirmūno“, „Sviesos“ kolūkiuose, daug vertingos medžiagos paruošė P. Skardžius.

— Nesisekė „Lukonių“ kolūkio IV brigadai: keisdavosi brigadininkai, bet brigada vis atsilikdavo darbuose. Buvo kalbama, kad šioje brigadoje žmonės blogi, tinginiai ir net girtuokliai, — rašė redakcijai iš „Lukonių“ kolūkio drg. B. Šamparas. — Dar tik pusė metų, kai čia brigadininku pradėjo dirbti St. Jackevičius, ir reikalai bemažant gerėja.

Partinio gyvenimo temomis redakcijai rašė komunistai E. Dorondovas, S. Jainionis ir kt.

Nemažai laišku redakcijai gavo iš kolūkių gyvulininkystės darbuotojų. Geriausiuose iš jų M. Melnikaitės vardo kolūkio karvių mežėja A. Katinaite, „Pirmūno“ kolūkio verselių augintoja K. Petrova, „Laisvės“ kolūkio karvių mežėjos L. Juodiškytė, I. Naimavičiūtė, „Uogintų“ — J. Pažemeckaitė, „Vienybės“ kolūkio verselių augintoja A. Apšegienė savo laiškuose noriai dalinasi darbo patirtimi, papasakoja apie pasiekimus, rašo apie tai, kaip nugali sunkumus.

VYT. DARELA
VYT. JASINSKAS

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos
moksleiviai, turistinio žygio dalyviai

O UŽKARPATĖ

(Tęsinys. Pradžia Nr. 73(1556))

Vieną metų mes užtraukėme kupiškėnų liaudies dainą. Ši daina visuomet keldavo visų, negirdėjusių jos, pasigėrėjimą. Už tai mes labai ir nenustebome, kai prie mūsų atsirado Vilniaus radijo korespondentas.

— Vyrukai, padainuokite dar kartą, — ėmė jis prašyti. Ką gi darysi, sutikome. Jis

budina kalnus: „Kalnai, kaip ir jūra, savo stichija pavergia žmonių širdis ir jausmus. Senovėje jie įkvėpdavo baimės ir prietarlingumo. Vėliau nepažabotos gamtos jėgos sužadindavo kovos įkarštį ir norą jas užkariauti; dabar jie taurina žmogų ir verčia susimąstyti, nes gyvenime, kaip ir kalnuose, yra daug aukštumų, kurias pasiekia tik pa-

Poilsiaujame didingųjų Karpatų kalnų papėdėje.

paruošė magnetofoną, ir taip mes įamžinome vieną kupiškėnų liaudies dainą.

Kitą dieną atsisveikinome su vilniečiais ir išdundėjome su traukiniu į Ukrainą. Po ilgos kelionės, vieną vakarą, horizonte pasirodė didingi Karpatų kalnai.

— Kokie nuostabūs vaizdai! — tai vienur, tai kitur pa-

tys išstvermingiausiai. Jasinio miestelyje Ukrainos ir Lietuvos moksleiviai sužadė draugiškas krepšinio rungtynes. Jas laimėjo Lietuvos atstovai. Ypač gili įsikos kelionės, vieną vakarą, horizonte pasirodė didingi Karpatų kalnai. Jiems mes parodėme trumpą programą, kuria jie buvo labai patenkinti. Taip pat šio va-

Kiekvienas žingsnis artina prie kelionės tikslo — Karpatų viršukalnės Goverlo. O ji jau netoli...

sigirsta pilni pasigėrėjimo šūkiais.

— Niekada nemaniau, kad jie taip aukšti! — šaukė kiti.

Mums prisiminė J. Krištopaitės knyga „Snieguotos viršūnės“, kurioje ji taip ap-

karo metu mūsų krepšinin-kai buvo apdovanoti turisto ženkleliais.

Iš Jasinio miestelio visa mūsų turistų grupė iškėlavo Goverlo viršukalnės link. Kelias buvo tolimas. Mes keliavome didžiuliais slėniais ir visą kelią stebėjome nuostabią Karpatų gamtą. Viskas mums buvo įdomu — ir rūsūs kalnai, ir milžiniškos eglės, kurių viršūnės, rodos, siekė pačią saulėtą Karpatų padangę.

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. rugsėjo 16 d.

(B. d.).

Vingio parko estradoje — kupiškėnai

Gausus kupiškėnų-saviveiklininkų būrys net šešiais autobusais praeitą sekmadienį buvo nuvykęs į Vilnų. Vingio parko koncertinėje estradoje vilniečiai klausė mūsų rajono meno saviveiklos kolektyvų — 1961 metų Kupiškėnų liaudies šventės laureatų — koncerto, pašvęsto artėjančio TSKP XXII suvažiavimo garbei.

Koncerto pradžioje rajono mokytojų choras, vadovaujamas dirigento Vlodo Zinkevičiaus, kuriam suteiktas Lietuvos

TSR Nusipelnusio kultūros švietimo darbuotojo Garbės vardas, pakiliai atliko V. Muradelio „Partijai šlovė“, lietuvių, latvių, estų dainas. Dainininkus pakeitė pensininkų kapela (vadovas B. Kašponis), atlikusi kupiškėnų liaudies bei revoliucinių dainų melodijas.

Koncerte taip pat dalyvavo „Antasavos“ kolūkio kaimo kapela, vadovaujama A. Baniulio, Kupiškio kultūros namų liaudies šokių kolektyvas (vadovas F. Lukšys), rajono medicinos

darbuotojų — vyrų bei moterų — vokaliniai ansambliai, M. Melnikaitės vardo kolakio moterų etnografinis ansamblis ir kiti kolektyvai.

Pažymėtina, jog kupiškėnams — pirmiesiems respublikoje — teko tokia garbė: jie vien savo meninėmis jėgomis sugebėjo pasirodyti sostinės darbo žmonėms.

Po koncerto LKP Vilniaus miesto komiteto ir miesto vykdomojo komiteto atstovai dirigentui Vl. Zinkevičiui prisegė ženklelį „Vilniaus miesto Garbės svečias“. Jam taip pat suteiktas Vilniaus miesto Garbės svečio vardas.

P. GALVANAUSKAS
(„Stalino kelio“ koresp.).

MOKYKIME VAIKUS MYLĖTI GAMTĄ

Mums visiems labai svarbu išlaikyti pilną, nesudarytą gamtos grožį, išsaugoti tai, kas sukuria žmonių ramybę. Ne paslaptis, kad mūsų jaunimo, daugiausia mokyklinio amžiaus, tarpe atsiranda tokių, kurie laužo pakele, paupluose augančius medžius bei jų šakas, rauna miesto sode žydinčias gėles.

Daug yra moksleivių, užsliminėjančių žuklės sportu, laisvalaikis praleidžiančių prie upės ar ežero. Tai — nepeiktinas dalykas. Tik gaila, kad kai kurie moksleiviai sportinę žuklę paverčia brakonle-

riavimu. Jie žudo mažas, valgiui netinkamas žuvis, o ypatingai lydekų metinukus, kurių Lėvenyje ir Kupoje yra labai daug. Tuo daroma didelė žala žuvininkystės ūkiui.

Labai blogai daro suaugusieji, kurie slapta gauda žuvis ir tuo pačiu vaikams rodo blogą pavyzdį, skatina sekti jų pėdomis. Su tokiais reiškiniais reikia kovoti, o ne būti pasyviais stebėtojais. Šiame darbe daugiau turėtų padėti mokytojai, tėvai, sklepydami moksleiviams melę gamtą.

F. BARONAS
Rajono gamtos apsaugos inspektorius

Apalys Kalaina

„Naujo gyvenimo“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados kolūkielis Apalys Kalaina vengia bet kokio darbo ir, prisidengdamas tuo, kad jo žmona dirba karvių melžėja, dykinėja namuose. Kolūkiečiai apie jį sudėjo dainelę:

Jau pageltę lapas krinta;
Rudenėlis — laukuo.

Vien tik Apalys kasdieną
Sėdi vienas namuose.

„Tinginy“, — ji taip vadina
Kolūkiečiai mūsų visi.

„Jis tik lašinius augina,
Vis paskendęs anauodey...“

Jis, ramiausiai atsigulęs,
Murkia sau ramiai.

Nors darbų šimtai, be galo
Laukia jo seniai.

„Lipk iš lovos, Apaly! —
Ragina kaimynai. —

Sveikas vyras — dirbt gali! —
Tau atėla ir blynai...“

„Jei išgerti duosit — kelsiu... —
Murma Apaly. —

Vėl užkasiu, pašvęsiu...
Dinge ir anauody...“

Per dienas jis anauodžia, guli,
Murka amžinai.

„Duonos, pieno mes dar turim...
Žmona melžia, juk žinai...“

Jei ilgiau jis taip darys,
Jam parodysim duris!

Kolūkiečių vardu
P. KASTINAS

Kupiškėnai- motociklistai pas latvius

Praėjusį sekmadienį LDAALR rajono saviveiklinio auto-moto sportinio klubo motociklistai dalyvavo tradiciniame Latvijos TSR Ilukstės rajono Akvistės gyvenvietės moto krose. Iš trijų mūsų atstovų geriausiai pasirodė Petras Lauciškis, startavęs 350 kub. cm motociklo klasėje. Jis užėmė bendrą ketvirtą vietą ir buvo apdovanotas LDAALR Ilukstės rajono komiteto Garbės raštu.

Rugsėjo 24 dieną mūsų rajono moto lenktynininkai išvyks į Uteną dalyvauti respublikinės reikšmės moto krose.

V. BACIONAS
LDAALR rajono komiteto pirmininkas

Redaktorius S. ŽAUKA

K. t. „AUŠRA“

„TYLUMA“, rugsėjo 16 ir 17 d. d.

„BALTIJOS DANGUS“ I ser., rugsėjo 19 ir 20 d. d.

„BALTIJOS DANGUS“ II ser., rugsėjo 21 ir 22 d. d.

Rokiškio durpynų kontoros NAIVIŲ durpynui reikalingi darbininkai (vyrų, moterų bei paauglių) durpių džiūrinimo darbams.

Atlyginimas vienetinis.
Administracija

Rugsėjo 17 dieną 14 valandą Rokiškyje, Tiškaus vardo vidurinėje mokykloje šaukiamas studentų — neakivaizdininkų susirinkimas. Tarp mokyklinio konsultacinio punkto vedėjas

Pil. Valtonienė Irena, Alfonso d., gyv. Kaliningrado meste, Maskvos rajone, Bagrationo g-vė Nr. 119-1, iškėlė išuokos bylą pil. Valtoniui Vytautui, Alekso s., gyv. Kupiškio m., Zuntės g-vė. Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

KER darbuotojai, tragiškai žuvus Vytautui Vilniui, reiskla gilia užuojautą jo žmonai ir artimiesiems.